DEN NORSKE FORENING AV 1863

Norsk-dansk samarbeid

i København

160 år

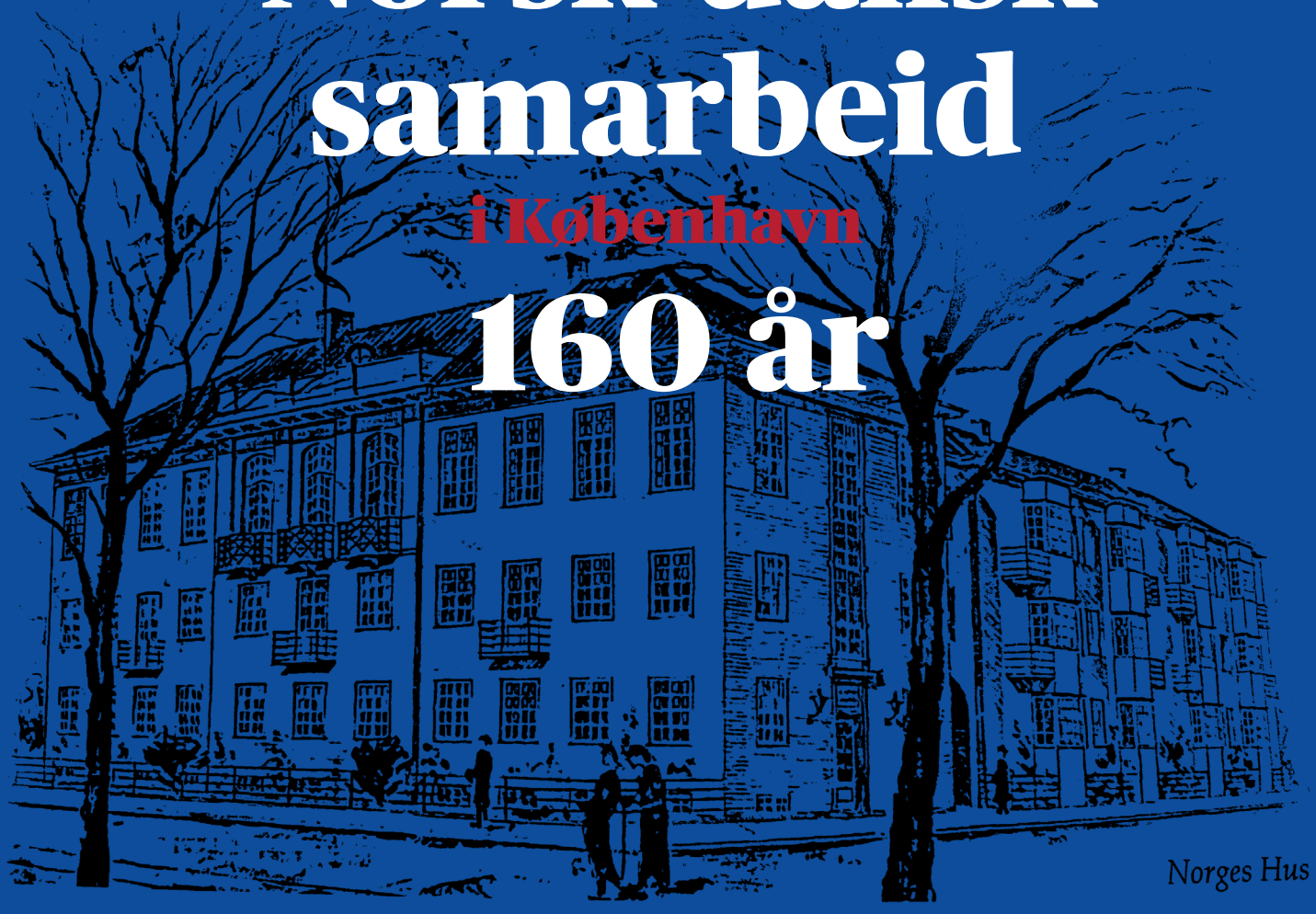

Norsk-dansk samarbeid i København 160 år

Ansvarlig utgiver:
Den Norske Forening

I redaksjonen:
Siri Zachariassen
Bård Buan

Grafisk design:
Hanne Grønlund

160 **ÅRSJUBILEUM** er kanskje ikke den viktigste markeringen i Den Norske Forenings historie. Det er liksom mer svung over 100, 150 og 175 år. Likevel ønsker vi å lage en feiring ut av det. Vi synes det er viktig å stoppe opp, å se både frem og tilbake. Vi ønsker med dette jubileumsskriftet å gi en hyllest til det norsk-danske samarbeidet i København. Vi har mange gode samarbeidspartnere og aktører i foreningens nettverk, og de fleste bidrar med betraktninger om Den Norske Forenings plass i dagens København. Markeringen er også en hyllest til veteranene i foreningen.

Den Norske Forening har siden stiftelsen 8. februar 1863, vært et naturlig samlingssted for nordmenn i København. Og da Norges Hus ble åpnet i 1933, fikk foreningslivet en ny utfoldelse.

Foreningslivet generelt er utfordret av det digitale samfunn. Fremover blir det avgjørende at flere nordmenn i København får øynene opp for vår forening. De forretningsmessige og kulturelle bånd mellom Norge og Danmark har fortsatt meget stor betydning. Nordmenn i København som bidrar til samarbeid på ulike områder bør finne en naturlig plass i vår forening for utveksling av erfaringer og ideer.

Vi bygger videre på det gode samarbeidet med Norsk Understøttelsesforening, Fondet for Dansk-Norsk Samarbejd, Sjømannskirken og Den norske ambassade. Vi ser på nye samarbeidsformer med NDCC (Norwegian Chamber of Commerce and Culture).

Som formann i jubileumsåret er det godt å konstatere at det er grunn til å se optimistisk på foreningens fremtid. Vi har den nødvendige medlemsmasse til å bygge videre på, og vi har Norges Hus som et fantastisk samlingspunkt for den norske kolonien i Danmark.

Hilde Seglem

Formann Den Norske Forening av 1863

HENRY QVAMME

Vi kjemper om folks tid

»Den største utfordringen til Den Norske Forening er kampen om folks tid. Derfor er kreativitet og pågangsmot vigtig når styret skal finne innhold til arrangementene«.

Slik faller ordene når Henry Qvamme blir bedt om å ta pulsen på den 160 år gamle foreningen.

Han burde vite hva han snakker om, den 90 år gamle vestlendingen. Han har bodd i Danmark i 64 år og i 37 av dem har han viet mye av sin fritid til Den Norske Forening. 28 år som formann og 4 år som nestformann.

På en av sine mange turer til hjemlandet leste han et intervju i Aftenposten med den danske skuespilleren Joen Bille. Det viste seg at han er barnebarn til Henrik Ibsen. »Der har vi tema for det neste medlemsmøte i foreningen», tenkte han. Etter en del research kom han i kontakt med Joen Bille som takket ja til å besøke foreningen.

»Interessante personer og spennende fortellinger innrammet med god norsk mat og drikke er det som binder oss sammen», hevder foreningsveteranen.

Da Henry hadde vært foreningens formann i 25 år, ble han portrettert i Sjømannskirkens blad KONTAKT. Det var tilbake i 2016. Da uttalte Henry: »Den Norske Forening har en viktig funksjon i det norske miljøet, men og for dansker som elsker Norge»

Hans partner siden 1999 Jytte er dansk, og hun har vært med i foreningen og dens styre siden den gang.

Det som skulle bli et to års ansettelsesforhold ved Burmeister og Wein i København etter endt utdannelse på Bergen tekniske skole, er blitt til et helt liv i Danmark. Med to barn, fem barnebarn og fem oldebarn har han skapt et godt rekrutteringsgrunnlag for videre liv i Den Norske Forening.

For som han sa i 2016, og som han fortsatt sier, foreningen er også åpen for dansker som elsker Norge. Og det gjør hans barn.

De har overtatt familiens sommerhus på Kvamme - 70 kilometer nordøst for Bergen.

»Vi tilegnet oss huset i 1979. Hver sommer tilbrakte familien tre uker i vårt norske paradis. De tre ukene ga meg energi og påfyll til å fortsette livet mitt i Danmark», sier han med et smil. ●

ODDMUND NEVERDAL

Vårt ess er Norges Hus

»Da jeg kom inn i styret i Norges Hus tidlig på 2000-tallet, hadde de nettopp fått kjøpt tomten fra den danske stat. Det var vesentlig, fordi huset var i en dårlig forfatning og hadde behov for oppussing. Det var lettere å låne penger når vi eide tomten. De neste årene ble det investert nesten 25 milioner kroner i huset. Det var en hektisk tid for oss pensjonister. Vi hadde opptil 38 protokollerte styre og arbeidsmøter», forteller Oddmund Neverdal.

Det er han som i dag er formann for Fondet Norges Hus.

Neverdal flyttet til Danmark da han ble pensjonist i år 2000, 62 år etter endte studier i København, der han også traff sin kone.

»Vi hadde planlagt pensjonisttiden i flere år og hadde kjøpt leilighet som også ble benyttet av våre tre sønner som også studerte i København«.

I god tid før pensjonen kontaktet han daværende formann i Den Norske Forening, Henry Qvamme og meldte seg inn. Han ble samtidig en del av Torskeklubben. Han har egentlig fulgt i Ivar Kvernrøds fotspor. Han overtok formannsvervet etter ham i både Torskeklubben og Norges Hus.

»Da jeg kom inn i disse styrene, betydde det mye for meg, og jeg ble hurtig kjent med mange i det norske miljøet i København«.

Fra venstre mangeårig formann i DNF Henry Qvamme, formann i Fondet Norges Hus Oddmund Neverdal og formann i NU Ivar Kvernrød. Bildet er tatt i 2009 og pryder veggen i Norges Hus.

Neverdal har internasjonal erfaring fra sine 35 år i Norsk Hydro. Han har vært utstasjonert i Sverige, Tyskland og Østerrike. Etter at ” Muren” falt fikk han også ansvaret for å bygge opp Hydro i Øst-Europa fra Baltikum til Svartehavet fra hans posisjon i Düsseldorf.

»Det er bare i Hamburg at jeg har opplevd en norsk forening bortsett fra Sjømanskirken i Düsseldorf, Antwerpen og London der jeg studerte ett år etter handelsgym i Ålesund», sier han.

Hva så med fremtidsutsiktene til Den Norske Forening i København?

»Ja, når man ser hva som har skjedd med de øvrige norske foreninger i Danmark, kan man bli betenkelig. Men Norges Hus i København er det største esset vi nordmenn har - bortsett fra Kong Haakons Kirke - så jeg håper på at foreningen og huset blir tatt godt vare på«.

P.S. Neverdal er også navnet på poststedet 8149 NEVERDAL med ca 1000 innbyggere og er nærmeste sted til Glomfjord, der Hydro siden 1947 har hatt Norges største bedrift. Oddmund var direktør der i fem år før Hydro sendte ham til Tyskland. Hans oldefar kjøpte hele Neverdal i 1862 fra etterkommere av ” Hårek fra Kjøtta”. Derfor har han arvet navnet og levd med Hydro på nært hold. ●

IVAR KVERNRØD

– den mest aktive i den norske koloni

» Den 1. juni 1927 avholdt styret i Den Norske Forening og styret i Norsk Understøttelsesforening samt de respektive foreningers byggekomitéer et møte, der man ble enige om å samarbeide om begge foreningenes felles sak, nemlig å bygge Norges Hus, først og fremst som et aldershjem. Den nye komitéen fikk navnet Den Norske Forenings og Norsk Understøttelsesforenings felleskomite for opprettelse av Norges Hus«. Det forteller Ivar Kvernrød, som siden 2005 har vært formann for NU. Felleskomitéens oppgave ble først og fremst å innsamle midler til Byggefondet og senere å forvalte disse pengene til byggingen kunne starte.

Det var tilbake i 2009 at Kvernrød samlet dokumentasjon, som viser hvilke tanker man har gjort seg om nordmenns liv i København og om hvordan Norges Hus ble en realitet. Ved århundreskiftet var det mange nordmenn i den danske hovedstaden som bodde i usunne og elendige leiligheter.

Denne artikkelen er laget med utgangspunkt i et omfattende notat Kvernrød skrev i 2009. Hele notatet kan leses på www.norskeforening.dk.

Kvernrød kom til Danmark i august 1957 for å gå på Handelshøjskolen og var ferdig utdannet siviløkonom i 1960. Han er nok en av de mest aktive i den norske kolonien i Danmark.

»Jeg har alltid interessert meg for at nordmenn skal trives i Danmark. Og jeg har fortsatt en sterk energi, god helse og en god økonomi som gjør at jeg kan være så aktiv» understreker den spreke 89-åringen.

Etter cirka 13 år i Danmark, ble han medlem i Den Norske Klubb, Torskeklubben, der han forøvrig har de høyeste utmerkelser. Han var formann i fire år og er den som har vært ansvarlig for økonomien.

»Jeg har funnet Den Norske Forenings byggefonds kassabok. I den fant jeg alle navnene på bidragsyterne og hvilke beløp de har gitt fra byggefondets start i 1875. Det første bidraget var 10 kroner som kom fra et overskudd fra en premieskyting samme år. DNF hadde på den tid egen skytterklubb.

Han forteller videre at Generalkonsul Hjalmar Hartmann var meget interessert i byggingen av Norges Hus og skjenket i 1933 et beløp på 40 000 kroner til NUs byggefond, og det kom ytterligere noen bidrag samme år. Med midler fra

København Kommune, Den Norske Forenings byggefond, NUs byggefond og Felleskomiteen kunne husbyggingen realiseres.

»Tilbake i 1927 hadde Generalkonsul Hartmann forhandlinger med den danske stat om en verdifull og vakkert beliggende tomt på ca. 3.000 m2. Tomten lå mellom Amager Boulevard og Christianshavns Voldgrav. Forhandligene endte lykkelig med at Finansministeriet skjenket tomten vederlagsfritt. Arkitekt Vilhelm Odland ble valgt til utførende arkitekt for Norges Hus«.

Den 27. juni 1932 ble grunnsteinen til Norges Hus under verdige former lagt ned.Det var minister Emil Huitfeldt som innmurte grunnsteinen. Som planlagt stod Norges Hus ferdig til innflytning i april 1933.

Ivar Kvernrød frekventerer ofte Norges Hus, og han gjør seg noen tanker om Den Norske Forenings fremtid.

»For å overleve er det vigtig at Den Norske Forening tilbyr foredrag, møter og utflukter som er så interessante at medlemmene deltar og betaler sin kontigent med glede. I NU er det mange pensjonister og vi har problemer med å få yngre medlemmer. Derfor må Den Norske Forening gjøre en innsats for å få nye, yngre medlemmer«. ●

ANNE-LIV ERIKSEN

En synlig dame i »Geitost-kolonien«

Anne-Liv Eriksen er et kjent ansikt i Den Norske Forening, men også i det øvrige norske miljøet i København. Hun er nestformann i foreningen, styremedlem i NU og sekretær for styret i NDCC.

Hun har vært aktiv i foreningen siden 1994, da hun ble medlem etter påtrykk fra en kollega ved den norske ambassaden.

Anne-Liv møtte kjærligheten på Mallorca, og i 1973 flyttet hun fra Oslo til sin danske Erik i København. Samme år fikk hun jobb som sekretær i Norges Eksportråd som var samlokalisert med den norske ambassade.

»Jeg synes det er super hyggelig å ha så god kontakt til »Geitost-kolonien« som en av mine sjefer kalte dette«.

De tette bånd mellom Den Norske Forening og ambassaden ble etablert på 90-tallet da Anne-Liv og hennes kollega fra ambassaden satt sammen i styret.

»Særlig etter at jeg sluttet å jobbe i 2018, har det vært veldig vigtig å ha styrejobber - jeg sitter jo også i styret i NDCC og i NU. Dette holder meg i gang, og jeg føler jeg gjør en god jobb. Det er også hyggelig med alle de landsmenn jeg er blitt kjent med i løpet av årene, så ja, jeg er veldig synlig i de norske miljøene i København», sier Anne-Liv. Da hun kom inn i styret hadde Henry Qvamme vært formann i tre år.

»Han endret allerede fra starten en del på medlemsmøtene. Det var han som sørget for at det ble god matservering. Vi valgte å tilby middag mot en liten betaling«.

Selvom vi lever i den digitale verden, tror Anne-Liv at det også fremover vil være behov for Den Norske Forening.

»Jeg håper at den yngre generasjonen etterhvert som den blir eldre, også vil ønske å møtes fysisk som vi gjør idag. Når man f.eks. mister en ektefelle, barna har flyttet hjemmefra og man kan bli ensom, da er det godt å kunne møtes med andre i samme situasjon«.

Hun opplever at både Den Norske Forening og Sjømannskirken dekker et behov hos mange av våre landsmenn i København.

»Det at vi har Norges Hus å møtes i har også en stor betyning. Så la oss håpe at DNF består i de neste mange, mange år. Det må være det store ønsket og målet for feiringen av 160 års jubileet. Det er egentlig fantastisk å kunne feire et sånt jubileum«. ●

KATJA CHRISTINA NORDGAARD

Tette og nære historiske bånd mellom Norge og Danmark

» Den Norske Forening ble etablert i 1863. Det var i et århundre med store omveltninger. Ved freden i Kiel i 1814 mistet Danmark Norge og over 400 års samvær tok brått slutt. Vi fikk vår egen grunnlov og tilbragte deretter nesten 100 år i union med Sverige.

De over 400 år som vårt fellesskap med Danmark varte, satte sitt sterke preg på vårt språk, kultur og handel. Det var til Danmark og København nordmenn kom for å studere, og det var her mange av våre landsmenn tjenestegjorde i den danske flåten, i hæren og særlig i den danske Livgarden. Danske rekrutter til Livgarden kunne den danske kongen nemlig ikke stole på! Hele 75 prosent av mannskapet på den felles flåten var norske, og den norske sjøhelten Petter Wessel Tordenskjold fra Trondheim er en legendarisk skikkelse i dansk marines historie – og som vi dermed må dele med danskene.

Ludvig Holberg må vi også finne oss i å dele. I 2022 feiret Danmark 300-året for dansk teater og her var Holberg det sentrale omdreiningspunkt. I 1722 fikk han sin dramatikerdebut med komedien »Den politiske kandestøber» og hans dramatikk regnes i dag som grunnstammen i dansk teater.

Selv om våre veier skiltes i 1814, så var det ikke en kulturell skilsmisse. København fortsatte å være byen som nordmenn søkte til for å ta del i det rike miljøet som opplysningstiden skapte. Det var her Knut Hamsun skrev Markens Grøde og det var her våre store norske malere som Edvard Munch og Christian Krogh oppholdt seg i lange perioder – Krogh som et viktig medlem av de såkalte Skagensmalerne. Det var også her Edvard Grieg komponerte en av sin mest kjente klaver- og orkesterkonserter og det var her Henrik Ibsen fikk utgitt sine verk på danske Gyldendal forlag.

Jeg nevner alle disse begivenheter og persontilknytninger for å synliggjøre hvor tette og nære historiske bånd det er mellom våre to land. I 1770 bodde det omkring 40 000 nordmenn i Danmark, noe som svarte til ca. fem prosent av landets befolkning. Trolig var ti prosent av Københavns innbyggere nordmenn i begynnelsen av 1800-tallet. Disse omstendigheter er uløselig knyttet til opprettelsen av Den Norske Forening.

I det tomrom som oppstod som følge av adskillelsen i 1814, ble Den Norske Forening stiftet i 1863. Den ble fort et viktig samlingssted for nordmenn i København. Her kunne man komme for å holde seg oppdatert om hjemlige forhold, snakke sitt morsmål, utveksle erfaringer, søke råd og veiledning, samt knytte kontakter og vennskap. Disse funksjonene var særdeles viktige i en tid der det å besøke hjemlandet ikke var hverdagskost. Velferdssamfunnet, som vi kjenner det i dag, eksisterte heller ikke. Det gjorde det ekstra vanskelig for mange nordmenn som trengte hjelp og støtte. Her var det nettverket som foreningen representerte, herunder kontakten til Norsk Understøttelsesforening, viktig og noen ganger avgjørende for at de nødlidende fikk en nødvendig håndsrekning.

I 1963 fylte foreningen 100 år. Dette var også et århundre med mange utfordringer og omveltninger. Vi ble en selvstendig nasjon i 1905, to verdenskriger var overstått og i 1963 var våre to land midt i en rivende teknisk og økonomisk utvikling. Begge lands regjeringer satset dessuten på oppbyggingen av velferdsstaten og derved endret det mange av de understøttende funksjoner som foreningen tidligere hadde. I tillegg fikk vi vår egen kirke her i København, Kong Haakons kirke, Sjømannskirken, som ble innvidd i 1958. Den var og er et daglig møtested for mange nordmenn, og kirkens personale ble også dem som i første rekke tok seg av og hjalp nordmenn i nød.

Foreningens fremtid vil i stor grad bero på den frivillighet det er blant medlemmene til å støtte opp om foreningens virke. I den forbindelse vil jeg benytte anledning til å berømme styret som består av en håndfull frivillige medlemmer. De arbeider utrettelig for å legge til rette for at møtene og arrangementene skal bli så hyggelige og inkluderende som mulig. Det er et stort arbeid som vi som gjester har en tendens til å ta for gitt. Jeg vil derfor overbringe en stor takk til styret, og tidligere styremedlemmer, for deres iherdige innsats, og ikke minst for den varme omtanke de har for medlemmenes ve og vel.

Avslutningsvis vil jeg si at jeg er imponert over at Den Norske Forening, etter 160 års virke, fremdeles er en levende og aktiv forening. Det sier mye om hvilken viktig møteplass dette er. Pandemien har dessuten vist oss at digitale løsninger ikke kan kompensere for fysiske møter mellom mennesker, og denne erfaringen er det viktig å ta med seg fremtiden. Derfor har jeg stor tro på at Den Norske Forenings medlemmer også fremover vil støtte opp om foreningens aktiviteter slik at også fremtidige generasjoner får glede av samvær med landsmenn og Norges venner i den danske hovedstad.

Katja Christina Nordgaard,
Norges ambassasdør til Danmark

A TRUSTED VOICE TO TACKLE GLOBAL TRANSFORMATIONS

www.dnv.com

DNV

JØRG WILLY BRONEBAKK

Paradoks med en så aktiv forening

Jeg ankom København i november 2007 som ny ambassadør og kom hurtig i kontakt med det norske miljøet i byen. Allerede i løpet av den første uken deltok jeg i Den norske klubb/Torskeklubbens 90 års fest. Det ble et godt utgangspunkt for kontakt med nordmenn i København.

Det var ikke første gang jeg møtte nordmenn i land hvor jeg tjenestegjorde. Både i Bonn, Washington og Brussel hadde familien og jeg en god og hyggelig kontakt med nordmenn og venner av Norge. Men jeg opplevde allikevel det norske miljøet i København og i Danmark som spesielt hyggelig. Dette skyldtes først og fremst de menneskene jeg møtte, men også at det var et veletablert miljø. Gjennom mange år hadde man fått et nettverk av grupper som var tett innvevd i det danske, men med et helt klart nasjonalt, norsk preg. Med Sjømannskirken som nær nabo og samarbeidspartner, Norsk understøttelsesforening, Norges Hus og Torskeklubben, var det et mangfold som fortsatt er en styrke for miljøet. At Norge og nordmenn nyter stor velvilje i Danmark er positivt, også for Den Norske Forening.

Som ambassadør hadde jeg i Den Norske Forening en viktig og nyttig samarbeidspartner. Det kunne bl.a. gjelde arrangementer vi samarbeidet om eller som en god samtalepartner i praktiske spørsmål.

Det er egentlig et paradoks at man har en så aktiv forening i København. En skulle tro at det er mindre behov for en norsk forening i et så nærstående land som Danmark. Her finner vi ikke nostalgien om »gamlelandet» som man ofte ser i fjernere land, men tette og regelmessige kontakter mellom familie og venner i begge land. Dette ser jeg som et solid fundament for Den Norske Forening.

Etter København opplevde jeg det norske miljøet i Helsingfors og Finland. Også der var det et godt samarbeid, selv om de var færre enn i København. Men nytten for en norsk ambassadør i et samarbeid var stor, også i Finland.

Til slutt vil jeg nevne en utfordring som Den Norske Forening står overfor, i likhet med mange tilsvarende foreninger i mange land; økende gjennomsnittsalder og problemer med å rekruttere yngre medlemmer. Grunnene til dette er nok flere og vanskelige å forandre på kort sikt. Én er at de yngre har andre måter å møtes på enn fysiske aftenarrangementer. Mange foretrekker digitale plattformer og mindre, sosiale grupper når man skal møtes fysisk. Også familiesituasjoner med barn og både mor og far i yrkeslivet, blir konkurrenter til den klassiske foreningsdeltakelse. Løsninger kan være å styrke foreningenes digitale tilstedeværelse, følge opp temaer av interesse for de yngre og tilpasse møtene til travle foreldre. Dette er helt sikkert ikke enkelt, men for Den Norske Forening med sin bakgrunn, solide røtter og engasjerte ledelse, er jeg sikker på at det vil gå bra.

Jørg Willy Bronebakk,
Tidligere Norges ambassadør til Danmark

GUNNAR ELLINGSEN

God ramme for samarbeide

Den norske Sjømannskirken vil gjerne få gratulere Den Norske Forening i København med 160-års jubileet. Foreningen har vært og er et viktig samlingssted i København for nordmenn og venner av Norge, og det har alltid vært et godt samarbeid mellom de ulike norske institusjoner i København. Et år etter at Den Norske Forening i København ble stiftet, ble sjømannskirken stiftet og de første sjømannskirker ble bygget. Det skulle ta mange år før Sjømannskirken etablerte seg i København. Det skjedde i 1952 i leide lokaler og etter hvert lånte vi lokaler i Norges Hus. Fra første stund har det vært et nært samarbeid med foreningen og kirken.

I 1958 stod Kong Haakons kirke ferdig, og den har siden vært et kirkelig, sosialt og kulturelt samlingspunkt for både sjøfolk og utflyttede nordmenn i byen. Da fortsatte det gode samarbeidet med Den Norske Forening. Fra jeg kom hit som daglig leder og sjømannsprest for første gang i 2005, og når jeg nå er tilbake, har jeg hatt stor glede av foreningen. De mange interessante foredrag, møter og turer er sannelig med på å arbeide for forståelse mellom dansker og nordmenn, samt fremme det kulturelle samarbeidet mellom Norge og Danmark, slik det står i formålet for foreningen. Mitt ønske er at samarbeidet mellom kirken og foreningen kan bli enda bedre i årene som kommer. Ikke minst når det gjelder 17-mai feiringen. Feiringen av vår nasjonaldag er kanskje den viktigste begivenheten i løpet av året. Lokaliseringen av Norges Hus og Kong Haakons kirke, side om side, gir en god ramme for samarbeid framover. Til lykke med jubileet.

Gunnar Ellingsen,
Sjømannsprest og daglig leder

En storhetstid med mye publisitet og royale på gjestelisten

Det manglet ikke på presseomtale og interesse da Den Norske Forening feiret 100 årsjubileum i 1963.

Den norske avisen Morgenbladet og Politiken skrev spalte opp og spalte ned om foreningens betydning.

Under gallamiddagen på D'Angleterre, var både det danske og norske konge-huset tungt representert.

Statsminister Jens Otto Krag

Fru turistsjef Bjørn Pahle

H. M. Kong Frederik IX

H. K. H. Prinsesse Margaretha

Turistsjef Bjørn Pahle

Hs. M. Dronning Ingrid

H. M. Kong Olav V

Fru statsminister Jens Otto Krag

KIM FUGLSANG

Som to stolte naboer er vi tæt forbundet

Et stort og varmt tillykke med de flotte 160 år, skal lyde fra bestyrelsen og alle vore medlemmer i NDCC (Norwegian Danish Chamber of Commerce and Culture) - også Norsk Dansk Handelskammer i daglig tale.

Det er tydeligvis stadig "godt at være norsk i Danmark". Men lige så vigtigt er det, at understrege, at det bestemt også er dejligt for os danskere, at have et stort og sundt DNF netværk her i Danmark, som er med til at pleje og videreføre vores naturlige kulturelle og historiske samhørighed.

Som to stolte nationer, er vi tæt forbundet. Måske er vi tættere forbundet end nogensinde før. I NDCC oplever vi på vore mange spændende netværksevents, i voksende grad, at vi ikke længere tænker udelukkende nationalt, men snarer regionalt. Vi anerkender værdien og nødvendigheden af at stå sammen og kombinere vore styrker når vi begiver os ud i verdenen på vore forskellige missioner.

Hvor DNF i Danmark, danner netværk for nordmænd og medborgere med stor interesse for det norske, tilbyder NDCC et fagligt netværk hvor man både kan tilegne sig ny vigtig viden om faglige og aktuelle markedsmæssige forhold, men i lige så stor en udstrækning, også skabe og udvikle et vigtigt fagligt netværk for alle vore firma- og private medlemmer.

Som formand for NDCC er det således altid en fornøjelse, i tæt samspil med vor hårdtarbejdende bestyrelse og en voksende medlemsskare, at være med til at drive denne passion for Norsk Dansk fællesskab, uden vi dog nogensinde glemmer hvorfra vi har vor oprindelse og den stolthed der følger med. I NDCC er vi derfor klar til at bidrage til fortsat at udvikle og udvide vore netværk og derved sikre en fortsat værdifuld sammenhæng mellem vore kulturer og sammen styrke fælles position ud ad til når vi, som det er tradition, penetrerer den store verden og medbringer vore sunde værdier, gode uddannelse, tilpasningsevne og innovation.

Med disse ord ønsker vi DNF et stort tillykke med dagen og ser frem til et samarbejde om fortsat styrkelse af vores fælles mål.

Hilsen fra NDCC
Formand Kim Fuglsang

Hilsen fra ANSA

ANSA (Association of Norwegian students abroad) favner om de fem store studentbyene i Danmark: København, Aarhus, Odense, Aalborg og Esbjerg. Vi er et av de største ANSA-landene i verden og er stolte over å kunne bidra til å bevare, fremme og forsterke samholdet mellom nordmenn i Danmark og mellom nordmenn og dansker.

Vi håper at Danmark forblir et attraktivt land for norske studenter å reise til for både kulturutveksling og akademia - og at vi sammen som norske organisasjoner i Danmark kan bidra til og legge til rette for at oppholdene her fylles med fine stunder og opplevelser.

Mange lykkeønskninger fra
Frida Thomas, Leder i ANSA Danmark

DFDS

To hovedstæder, To nationer én rute...

Giv dig selv en lille pause og nyd et par skønne dage på DFDS mellem Oslo og København. Om bord finder du shopping, restauranter og plads til forkælelse, og med 2 dage til søs er der god tid til nyde udsigten til de smukke kyster og samvær med dem, du holder af.

Se vore events og gode tilbud på: www.dfds.com
Book online eller kontakt vor kundeservice på mail: dkinfo@dfds.com
eller på telefon: +45 33 42 30 00

Alltid god oppslutning om foreningens aktiviteter

Medlemmene slutter godt om foreningens møter og turer. Her blant annet fra årets julemøte, 17.mai-fest og busstur.

BENDT FOGH

Historien bak maleriet i festsalen

Da jeg i forbindelse med Kong Haakons Kirkes 25-års jubilæum i 1983, gennem Sjøkrigsskolen i Bergen, fremskaffede Mindeankeret, kom jeg meget ofte på skolen. Jeg måtte påskønne deres store indsats, og da fandt jeg ud, at de manglede et billede af Kong Olav. Et sådant maleri har vi i festsalen i Den Norske Forening, hvor han er i admiralsuniform.

Jeg fik en amerikansk fotograf til at fotografere det i fuld størrelse, efter jeg havde indhentet tilladelse fra maleren. Fotoet blev indrammet og forsynet med en krone, og afleveret til chefen for skolen, daværende kommandør Marquand Orning, om aftenen i kirken. Det hænger i hallen på skolen.

Lille juleaften 1986 får jeg et brev fra Slottet i Oslo, hvor Kongens sekretær skriver, man ønsker sig et foto magen til det, der hænger på Sjøkrigsskolen. Jeg tog kontakt med daværende ambassadør Ole Ålgård og fortalte, at jeg godt ville forære majestæten fotoet, hvortil han svarede, at så skulle jeg også selv op og aflevere det på Slottet.

Nogen tid senere var det audiens, og Kongen var meget begejstret. Jeg forstod at det var meningen det skulle hænges op på kongeskibet Norge.

Det går tre, fire år. Da kommer min kone Edith og jeg kørende fra Helsingør mod København. Da vi passerer Rungsted Havn, ser jeg kongeskibet

Norge kigge ude ved reden. Da vi passerer busstoppestedet, står der tre norske søofficerer. Jeg stopper og tager dem med til København. Undervejs spørger jeg om fotoet stadig er ombord, hvilket de bekræfter.

Næste dag bliver jeg ringet op af ambassaden. De fortæller der næste dag vil ligge en chalup og sejle Edith og mig ud til kongeskibet. Vi bliver vist ned i modtagelsen hvor billede hænger. Majestæten var ikke ombord, han deltog i en kapsejlads.

Så der er en rigtigt god historie om maleriet i festsalen. ●

Kong Olav henger staselig på veggen i festsalen i Norges Hus.

THORBJØRN TØNDER HANSEN

Arnested for indsamlingsarbejde

Den Norske Forening av 1863. Norges Hus. Den norske Dame-komité. Norgesfonden. Norgeshjælpen. Danskehjælpen. Fondet for Dansk-Norsk Samarbejde.

Under 2. Verdenskrigs tragiske omstændigheder viste de historisk stærke bånd mellem Norge og Danmark sig fra deres bedste sider og blev udmøntet i livsnødvendige tiltag.

Arbejdet med at udvikle det, der blev til det første større humanitære hjælpearbejde til udlandet fra Danmark og til en af Danmarkshistoriens største indsamlinger, blev sat i værk takket være et unikt og stærkt samarbejde mellem danske og norske enkeltpersoner som norske Petra Sletten og de dansk-norske ægtepar Asbjørg og Vilhelm la Cour samt Borghild og Carl Hammerich.

I grundlaget for alt dette står Den Norske Forening av 1863 og foreningens domicil, Norges Hus, helt centralt. Nordmændene i arbejdet var centrale medlemmer af foreningen, og Norges Hus var arnested for mange af forberedelserne til indsamlingsarbejdet. Hele infrastrukturen, netværket og betydningen for det norsk-danske samarbejde som Den Norske Forening havde bygget op siden begyndelsen i 1863, kulminerede i det livsvigtige arbejde under 2. Verdenskrig.

Samtidig var Den Norske Forenings betydningsfulde virke også efter krigen medvirkende til at lægge grunden for etableringen af Fondet for Dansk-Norsk Samarbejde i 1946. De danske myndigheder indvilgede i at overskuddet fra Norgeshjælpen kunne overgå til etableringen af en dansk-norsk samarbejdsfond. Sammenhængen mellem Den Norske Forening, Norgeshjælpen og Fondet for Dansk-Norsk Samarbejdes etablering blev yderligere illustreret da Lysebu i Oslo i 1947 blev overdraget til Fondet for Dansk-Norsk Samarbejdes første formand, H.H. Koch, og første generalsekretær, Borghild Hammerich.

Når vi nu fra 2023 kigger tilbage både på Den Norske Forenings stolte, 160-årige historie og på de livsvigtige dansk-norske aktiviteter under 2. Verdenskrig, understreger det betydningen af stærke institutioner i krise- og krigstider. Den Norske Forening har vist sig særdeles levedygtig, og i denne tid, hvor krigen i Ukraine har kastet Europa ud i den største krise siden 2. Verdenskrig, er det igen vigtigt med fællesskaber og kulturel udveksling, der kan styrke og værne om de demokratiske og humanitære værdier, der i det dansk-norsk samarbejde er så centrale.

Her spiller Den Norske Forening en vigtig rolle, og Fondet for Dansk-Norsk Samarbejde vil gerne benytte anledningen til at takke for det store arbejde, som Foreningen har ydet, og som har medvirket til at Fondet har kunnet etablere og udvikle sig. Vi vil følge udviklingen af Den Norske Forening med stor interesse.

Gratulerer med 160 år!
Thorbjørn Tønder Hansen, Fondschef
Fondet for Dansk-Norsk Samarbejde

DAGFINN HØYBRÅTEN

Deilig å være norsk i Kongens by

Det er ikke bare i turistbrosjyrenes verden at det er deilig å være norsk i Danmark. Erfaringen fra seks år i Kongens by kan bekrefte det. Som gammel nordist ble jeg likevel forskrekket da jeg kort etter ankomsten til København ble tilsnakket på engelsk. Jeg bestemte meg raskt for ikke å tilpasse meg slike unoter mellom skandinaver. Det var ingen vei utenom å lære seg dansk. Er du leder for nordisk samarbeid med ansvar for å fremme fellesskapet i språk og kultur, kan du ikke akseptere å ende opp i det anglo-saksiske. Mens kona mi tok dansk-kurs, forsøkte jeg å lese og lytte meg inn i det danske med gode kollegers, naboers og venners hjelp.

Jeg lærte fort om de »falske tvillinger»; ordene som til forveksling ligner hverandre i våre to språk, men som betyr vidt forskjellige ting. Det skal være et par hundre av dem, betrodde språkprofessor Jørn Lund meg. Jeg møtte dem først på jobben i Nordisk Ministerråd. Som norsk leder er det vanlig å si til en medarbeider at hun bare må »si fra» hvis det er noe hun har på hjertet. Hvis sjefen sier det til en danske, vekker det mer enn alminnelig oppsikt. I Danmark heter det »sige til», må vite. Sier man fra, har det mer dramatiske implikasjoner. De modale hjelpeverb kan også spille en et puss som leder. En beskjed om at en medarbeider »må» gjøre slik, er på norsk noe i nærheten av en ordre, mens den danske kollega gjerne vil oppfatte det som en mulighet. Kona mi som hadde sin tjeneste blant rusavhengige lo for sin del godt da en av brukerne fortalte historien om sin vei ut av avhengighet: Før »græd» jeg hver morgen når jeg sto opp; nå bare »griner jeg«. Hun oppdaget etterhvert forskjellen.

På jobben i Nordisk Ministerråd snakket vi vårt eget skandinaviske språk, men på byen og ute blant dansker forsøkte jeg meg alltid på dansk. At det ikke var perfekt, fikk jeg klar beskjed om da jeg skulle tale i vår danske kirke, og jeg ble tilbudt tolkning fra norsk til dansk. Jeg takket høflig nei, og konsulterte en av mine danske venner som var så vennlig å gjennomgå mitt manus. Alle ord og uttrykk som kunne misforstås av en dansk forsamling ble byttet ut med danske ord. For øvrig ble talen fremført på norsk – i rolig tempo. Jeg opplevde å bli forstått.

Taxi-sjåførene ga ofte tilbakemeldinger på mine forsøk på å snakke dansk. De fleste hørte at jeg ikke var københavner. Av og til kunne jeg påberope meg å være nydansk til protester fra sjåfører som mente de var mer nydanske enn innflytteren fra Norge. Jeg synes det var en fin anerkjennelse da jeg etter en taxi-tur hjem fra et sent møte ble spurt om jeg var fra Bornholm. Det var jo enda nærmere enn den gangen jeg ble påstått å være færing. Nå er jeg stort sett henvist til de danske TV-kanaler for å holde meg oppdatert på nabo-språket. Hører jeg dansk rundt meg der jeg er, slår jeg straks over. Ufullkomment som det er, har jeg stor glede av min plass i dette språkfellesskapet. Måtte vi aldri miste verdien det er at vi tross forskjeller, kan forstå hverandre i Skandinavia.

Det ble gode år i det danske. Vi fikk mange gode venner og bekjente i kirke, politikk og lokalsamfunn. Av og til oppsøkte vi også de norske miljøene, Sjømannskirken og foreningslivet til stor glede.

Jeg ønsker til lykke med jubileet.
Dagfinn Høybråten, generalsekretær i Nordisk Ministerråd 2013-2019

Alle begivenheter, fester, møter og events i Den Norske Forening blir dokumentert med bilder.

Alle bilder blir publisert på foreningens hjemmeside **www.norskeforening.dk**

REMA 1000 SERIEN
KVALITETSVARER TIL
LAVE PRISER

DISCOUNT TIL DØREN
SHOP.REMA1000.DK
ELLER HENT APPEN REMA 1000 MED VIGO

REMA 1000
Discount med holdning!

DEN NORSKE FORENING AV 1863

Amager Boulevard 111A, 2300 København S
www.norskeforening.dk